

Nr 17 (71)

**III NIEDZIELA WIELKANOCNA
NIEDZIELA BIBLIJNA****EWANGELIA (J 21,1-19)**

Jezus ukazał się znowu nad Morzem Tyberiadzkim. A ukazał się w ten sposób: Byli razem Szymon Piotr, Tomasz, zwany Didymos, Natanael z Kany Galilejskiej, synowie Zebedeusza oraz dwaj inni z Jego uczniów. Szymon Piotr powiedział do nich: Idę łowić ryby. Odpowiedzieli mu: Idziemy i my z tobą. Wyszli więc i wsiedli do łodzi, ale tej nocy nic nie złowili. A gdy rano zaświtało, Jezus stanął na brzegu. Jednakże uczniowie nie wiedzieli, że to był Jezus. A Jezus rzekł do nich: Dzieci, czy nie macie nic do jedzenia? Odpowiedzieli Mu: Nie. On rzekł do nich: Zarzucie sieć po prawej stronie łodzi, a znajdziecie. Zarzucili więc i z powodu mnóstwa ryb nie mogli jej wyciągnąć. Powiedział więc do Piotra ów uczeń, którego Jezus miłował: To jest Pan! Szymon Piotr usłyszawszy, że to jest Pan, przywdział na siebie wierzchnią szatę - był bowiem prawie nagi - i rzucił się w morze. Reszta uczniów dobiła łodzią, ciągnąc za sobą sieć z rybami. Od brzegu bowiem nie było daleko - tylko około dwustu łokci. A kiedy zeszli na ląd, ujrzeli żarzące się na ziemi węgle, a na nich ułożoną rybę oraz chleb. Rzekł do nich Jezus: Przynieście jeszcze ryb, któreście teraz ułowili. Poszedł Szymon Piotr i wyciągnął na brzeg sieć pełną wielkich ryb w liczbie stu pięćdziesięciu trzech. A pomimo tak wielkiej ilości, sieć się nie rozewała. Rzekł do nich Jezus: Chodźcie, posilcie się! Żaden z uczniów nie odważył się zadać Mu pytania: Kto Ty jesteś? bo wiedzieli, że to jest Pan. A Jezus przyszedł, wziął chleb i podał im - podobnie i rybę. To już trzeci raz, jak Jezus ukazał się uczniom od chwili, gdy zmartwychwstał. A gdy spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej niżeli ci? Odpowiedział Mu: Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham. Rzekł do niego: Paś baranki moje. I znowu, po raz drugi, powiedział do niego: Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie? Odpowiedział Mu: Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham. Rzekł do niego: Paś owce moje. Powiedział mu po raz trzeci: Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie? Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: Czy kochasz Mnie? I rzekł do Niego: Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham. Rzekł do niego Jezus: Paś owce moje. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Gdy byłeś młodszy,

opasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię opasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz. To powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga. A wypowiedziawszy to rzekł do niego: Pójdź za Mną!

Biblia
Zrób swojej duszy prezent!
Przeczytaj choć jedno
zdanie dziennie!

ZAMYŚLENIA

1. **Frustracja i smutek** na jeziorze Tyberiadzkim. Jako fachowcy o najlepszej porze wypłynęli łowić ryby. Cała noc na próżno! Ani jednej! Zmęczeni, senni i głodni płyną do brzegu, na którym po raz trzeci Zmartwychwstały Pan czeka na nich. Gdyby usłyszeli: „Pokój wam”, jak dwukrotnie przedtem, rozpoznaliby Go natychmiast. Tym razem Jezus wchodzi w sytuację uczniów zgoła inaczej i bardzo uczuciowo: „Dzieci, nie macie nic do jedzenia?...Zarzucie sieci po prawej stronie łodzi!”. Wbrew fachowości i doświadczeniu posłuchali. Cud połowu – 153 ryby! Znów Jan, jak tam, w pustym grobie: „zobaczył i uwierzył”, tak tu też musiał napisać, że dopiero po cudzie, zawołał: „To jest Pan!”. Dopiero po jego okrzyku Piotr, jak dzieciak, z porywu serca i z podziwu wskakuje do wody, by jako pierwszy dopłynąć i upaść do stóp Zmartwychwstałego. Inni z trudem dociągają przepelnione sieci do brzegu. Ognisko rozpalone. Ryby upieczone. Słyszą zaproszenie gospodarza – Jezusa: „Chodźcie i jedzcie!”.

2. **Miłość i moc – ołśnienie i podziw** nad jeziorem Tyberiadzkim. Jezus Zmartwychwstały wkroczył z miłością i mocą w ich bezsilność, frustrację i smutek. Skąpani w tej miłości (oddał życie!) i mocy (zmartwychwstał!) wreszcie stają się gotowi do życiowej drogi z Chrystusem. Z ołśnienia i podziwu wobec takiej **miłości** i mocy, będzie wzrastać w Piotrze i uczniach miłość ku Niemu, coraz

głębsze **poznanie, zaufanie i posłuszeństwo**. Nad brzegiem jeziora w takich okolicznościach właśnie zaplanował Pan Jezus powierzenie Piotrowi zapowiedzianego wcześniej pierwszeństwa wśród uczniów oraz misji prowadzenia i umacniania braci w wierze Kościoła. Nie pozostawił przy tym żadnej wątpliwości, co jest najważniejsze i konieczne,

aby to zadanie wypełnić, stawiając Piotrowi trzykrotnie to samo pytanie: „Piotrze, czy miłujesz mnie bardziej niż

inni?” Odpowiedź Piotra: „Panie, Ty wiesz, że Cię miłuję!” brzmi mniej więcej jak: To pewnie, nie musisz pytać! (Wiedząc o tym, nie zapomnimy, może codziennie, prosić Ducha Świętego o stałe przynależanie miłości ku Jezusowi następcy Piotra, papieżowi Franciszkowi, o co z pokorą poprosił przy pierwszym wyjściu i przy każdym spotkaniu przypomina).

3. **Misja Kościoła – posłanie**: Chrystus Zmartwychwstały posyła Piotra. Posyła uczniów: „Jak Mnie posłał Ojciec, tak ja was posyłam”. Posyła Marię Magdalenę i Niewiasty od pustego grobu, by rozgłaszały, że zmartwychwstał i żyje. Posyła mnie i ciebie od naszego chrztu głosić śmierć Jego (oddawanie życia – miłość), wyznawać Jego zmartwychwstanie (zwycięstwo nad śmiercią) i oczekiwać Jego przyjścia w chwale. Wypełnić taką misję potrafi każdy chrześcijanin, gdy sam doświadcza miłości i mocy Jezusa, jak Piotr i uczniowie nad jeziorem Tyberiadzkim nawet pośród różnych doświadczeń życia, frustracji i niepowodzeń; również wśród prześladowań, gdy się będzie wydawać, jakby Jezus był nieobecny.

Na takie czasy szczególnie umiłowany uczeń w Apokalipsie daje Kościołowi i każdemu z nas pieśń, którą Duch Święty każe śpiewać uczniom Chrystusa wespół z Aniołami i całym stworzeniem: „*Godzien jest Baranek zabity wziąć potęgę, bogactwo, mądrość i moc; cześć, chwałę i błogosławieństwo!*”.

Z olśnienia i podziwu wobec Baranka Zabitego i Zmartwychwstałego chrześcijanie biorą odwagę dawania świadectwa aż do męczeństwa od Piotra, Apostołów, przez męczenników pierwszych wieków do dziś. Co roku za wiarę w Zmartwychwstałego Pana i we własne zmartwychwstanie z Nim oddaje życie ok. 170 000 chrześcijan, zaś ok. 500 000 jest ciężko prześladowanych, a ilu dyskryminowanych. Wobec takich liczb, wprost trudno się nie zatrzymać i nie pomyśleć poważnie o jakości swej wiary i sile dawanego świadectwa. (x)

SPRAWOZDANIE KSIĘDZA PROBOSZCZA NA ROZPOCZĘCIE WIZYTACJI KANONICZNEJ

Czcigodny Księżu Biskupie! Jako tarnowiecka wspólnota parafialna przeżywamy dziś wielką radość, gdyż przybywa do nas Ojciec i Pasterz naszej Rzeszowskiej Diecezji. Twoja obecność pośród nas wyraża i podkreśla naszą więź z Ojcem Świętym i całym Kościołem Powszechnym. Nade wszystko zaś jest znakiem obecności i nieustannej troski o swój lud samego Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Choć jesteś Dostojnym Gościem, nie witamy Cię dziś jako Gościa, gdyż, jako Biskup Diecezjalny, jesteś u siebie, jesteś wśród swoich diecezjan i wśród swoich wiernych. Jako Następca Apostołów, to Ty nas dziś pozdrawiasz i przynosisz nam pokój od samego Pana Zmartwychwstałego. Dlatego tym bardziej cieszymy się, że dziś będziesz się modlił z tą częścią ludu Bożego, który zamieszkuje ziemię tarnowiecką, nad którą od wieków swój płaszcz opieki rozciąga Cudowna Pani Tarnowiecka, Matka Zawierzzenia.

Ufamy, że Twoja obecność pośród nas i nasza wspólna modlitwa z Tobą przyczyni się do umocnienia naszej wiary, nadziei i miłości.

Jako Proboszcz parafii pragnę teraz pokrótce przedstawić sprawozdanie z funkcjonowania i duszpasterskiej pracy parafii Narodzenia N.M.P. w Tarnowcu.

Parafia tarnowiecka powstała w XIV wieku. Obecna świątynia została wybudowana na przełomie '30 i '40 lat XX wieku. W 1789 r. do Tarnowca sprowadzona została cudowna figura Matki Boskiej, która w 1925 r. została ukoronowana koronami papieskimi. Na terenie parafii, we Wrocance, w latach '80 wybudowany został kościół filialny. Obecnie parafia liczy około 5 tys. mieszkańców, którzy zamieszkują osiem wiosek: Tarnowiec, Brzezówkę, Dobrucową, Potakówkę, Roztoki, Sądkową, Umieszcz i Wrocankę.

Ostatnia wizytacja kanoniczna miała miejsce w 2014 r., którą przeprowadził Ks. Bp Edward Białogłowski. Od tamtego czasu w naszej parafii sakrament chrztu przyjęło 234 dzieci, zaś na miejsce wiecznego spoczynku odprowadziliśmy 279 osób. Węzłem sakramentu małżeństwa połączyło się 115 par narzeczonych. Co roku młodzież

przystępuje do Sakramentu bierzmowania, a dzieci po raz pierwszy w pełni uczestniczą w Ofierze Mszy św.

Na niedzielne Msze św. w ciągu roku uczęszcza około 50% parafian i liczba ta utrzymuje się na przestrzeni ostatnich lat. Każdego roku w naszej świątyni udziela się około 95 tys. Komunii św.

Nieprzerwanie, każdego miesiąca, odwiedzamy w domach z posługą sakramentalną chorych, których obecnie jest 50 osób. Do chorych także, w niedziele i święta, udają się z Komunią św. nadwyzczajni szafarze Eucharystii.

Przez cały czas wielu parafian zaangażowanych jest w grupy duszpasterskie działające przy parafii, zarówno dorosłych oraz młodzieży i dzieci. Największą grupę stanowią osoby przynależące do Róż Różańcowych, ponadto dorośli zrzeszeni są w ramach Caritas Parafialnej, Akcji Katolickiej, Ruchu Domowego Kościoła, Koła Przyjaciół WSD i Radia Via. Młodzież i dzieci przynależą do Liturgicznej Służby Ołtarza, Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, Oazy, Koła Misyjnego, Kół Caritas oraz scholii. Ponadto przy parafii obecna jest Rada Parafialna, Bractwo Szkaplerzne, Dzieło Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego oraz Koło biblijne.

Szczególnie drogą dla tarnowieckiej parafii jest pobożność maryjna. Każdego dnia odmawiany jest różaniec; w każdą środę odprowadzane są Nowenny do Matki Boskiej Tarnowieckiej. Od maja do października, w pierwsze środy miesiąca, wierni gromadzą się na Nabożeństwach Fatimskich z procesją na Kalwarię III Tysiąclecia, w których uczestniczą także wielu pielgrzymów z okolicy. Przeżywamy także trzy parafialne odpusty: 31 maja – w Święto Nawiedzenia N.M.P., 16 lipca – we wspomnienie Matki Boskiej z Góry Karmel oraz główny odpust 8 września – w Święto Narodzenia N.M.P., na które również licznie przybywają pielgrzymi z okolicy.

Jako wspólnota parafialna staramy się także nieustannie dbać o materialny wymiar parafii. Pokrótce pragnę przytoczyć najważniejsze inwestycje podjęte od czasu ostatniej wizytacji kanonicznej. W czasie ostatnich pięciu lat wykonano malowanie i odnowienie dachu świątyni, wykonano nowe i odrestaurowano stare ławki, wykonano nowe drzwi wejściowe do świątyni, wstawiono sześć nowych witraży, wykonano marmurowe wykończenia filarów, zakończono renowację ołtarza głównego, położono nowe schody przed świątynią, ułożono nową kostkę brukową na Małej Kalwarii, odnowiono elewację i posadzkę w kaplicy cmentarnej, zakupiono chłodnię do kaplicy cmentarnej, zakupiono nowe szaty i paramenty liturgiczne. Wiele osób nieustannie troszczy się o porządkowanie i pielęgnowanie ogrodów i obejścia wokół świątyni oraz o godne podjęcie przybywających do sanktuarium pielgrzymów.

Tarnowieccy parafianie w zdecydowanej większości rozumieją potrzeby Kościoła i ciągle dają temu wyraz w swoich modlitwach i składanych ofiarach.

Drogi Księżu Biskupie, cieszymy się Twoją obecnością pośród nas. Prosimy Cię o pasterskie błogosławieństwo, dobre słowo, dobrą radę oraz o modlitwę w intencji tej części Diecezji Rzeszowskiej, której na imię parafia Tarnowiec.

**ks. Jerzy Uchman, proboszcz
28.04.2019**

PAŚ OWCE MOJE

Dzisiejsza niedziela to Niedziela Biblijna. W wielu miastach na rynkach i w Kościołach odbywa się dziś czytanie Biblii. W ten sposób wierzący chcą zaznaczyć jak Pismo Święte jest ważną Księgą, że jest dla nich Księgą Świętą, której Słowami chcą żyć.

Dzisiejsza Liturgia Słowa pokazuje sytuację Apostołów po śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa.

W pierwszym czytaniu z Dziejów Apostolskich św. Łukasz mówi nam o początku Kościoła po Zmartwychwstaniu Chrystusa, tuż po Zesłaniu Ducha Świętego na Apostołów. Apostołowie, gdy otrzymali Ducha Świętego wyszli z Wieczernika, zaczęli nauczać i czynić cuda. Nie spodobało się to najwyższemu kapłanowi i uwięził Apostołów, jednak w nocy zostali uwolnieni przez Anioła Pańskiego, dostali też od Niego nakaz głoszenia Dobrej Nowiny w świątyni. Rano Piotr z towarzyszami znów zostali doprowadzeni przed Wysoką Radę i napomniani - dostali zakaz nauczania w imię Jezusa. Wtedy Piotr przemówił, wskazując, że dla nich ważniejsze jest Słowo Boże niż ludzkie, a Jezus którego ukrzyżowano został wywyższony jako Władca i Zbawiciel a Oni dają o tym świadectwo. Ostatecznie raz jeszcze zabroniono im przemawiać i zwolniono ich, a oni cieszyli się z cierpień dla Bożego Imienia.

Drugie czytanie to słowa z Apokalipsy św. Jana Apostoła. Apokalipsę trzeba odczytywać w poczwórny sposób. Jako wizję dziejów Kościoła, jako Kościół za czasów Jana, jako zapowiedź czasów ostatecznych oraz historycznie, czyli połączenie trzech poprzednich. Dzisiejsze czytanie mówi o oddaniu Barankowi (czyli Chrystusowi) należnej czci i chwały. Tę chwałę oddają Mu wszyscy – „miliardy miriad i tysiące tysięcy” to symbol nieskończoności. Wszyscy więc, cały świat oddaje chwałę Bogu. Cztery istoty żyjące to symbol czterech stron świata. Wszyscy, całe stworzenia na ziemi, pod ziemią..., wszystkie krańce ziemi oddadzą Bogu pokłon.

Ewangelia ukazuje nam dwie sytuacje. Pierwsza to spotkanie Apostołów ze Zmartwychwstałym. Apostołowie poszli łowić ryby, pamiętajmy, że byli rybakami, nie jednak nie złowili. O świcie przyszedł do nich Jezus zapytał o jedzenie i kazał im zarzucić sieci raz jeszcze. Wykonali Jego polecenie i złowili mnóstwo ryb. Pamiętamy tę sytuację, w ten sposób Apostołowie zostali powołani. Było to dla nich tak wielkie wydarzenie, że zostawili wszystko i poszli za Chrystusem, jakże mogliby więc zapomnieć o tym wyda-

zeniu. I tak też się stało. Uczeń, którego Jezus miłował, którego utożsamia się z Janem domyślił się, zrozumiał, że jest to sam Jezus. Na jego słowa „To jest Pan” Piotr rzucił się do jeziora by szybciej przybyć do brzegu. Gdy Apostołowie przybyli do brzegu czekało na nich ognisko i jedzenie. Wyciągnęli ryby, posilili się tak jak przykazał im Jezus. Nikt nie musiał Go pytać kim jest, wszyscy wiedzieli, że to Chrystus. Drugą częścią Ewangelii jest wyznanie Piotra. Jezus pyta Piotra o Miłość. Pyta go o to trzy razy. Trzy to także symbol. Liczba ta symbolizuje pewną pełnię, takie „naj” które nie potrzebuje już dopełnień ani nie ma w nim miejsca na „ale” na coś jeszcze. Chrystus pyta Piotra o miłość największą i otrzymuje odpowiedź: „Panie Ty wszyscy wiesz, Ty wiesz, że Cię Kocham”. I dostał od Chrystusa nakaz pasienia baranków. Chrystus zapowiada także w jaki sposób umrze, że będzie to śmierć męczeńska.

Niezwykle bogata Liturgia Słowa. Chrystus Zmartwychwstał i to na tej tajemnicy jesteśmy aktualnie skupieni, na nią kieruje się nasz wzrok. Chrystus Zmartwychwstały uzdalnia załknionych uczniów by szli i głosili. Dzieje Apostolskie ukazują nam rzeczywistość, skutki zmartwychwstania Pana. Spotkanie Zmartwychwstałego z Apostołami nad morzem Tyberiadzkim przypomina im o powołaniu i zadaniu jakie otrzymali. To tak jakby zostali powołani po raz drugi. Znów cud nad morzem i znów wielki połów, tym razem jednak zamiast strachu ogromna radość uczniów bo Chrystus prawdziwie Zmartwychwstał. To z tej radości, z Chrystusa czerpali siłę by iść i głosić. Piotr nie bał się sprzeciwić Wysokiej Radzie mówiąc, że trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi. To Bóg był dla Niego najważniejszy. To Bogu należy się wszelka chwała i cześć. Zmartwychwstanie ma napędzić nas odwagą by iść i głosić. Nie bać się i nie zapominać o naszym powołaniu utrzymanym od Jezusa. Każdy bowiem jest powołany do głoszenia Dobrej Nowiny. A Słowo Boże ma być dla nas siłą, wskazówką, czymś co będzie dla nas pochodnią na drodze do nieba.

Magdalena Maraj

KĄTEM OKA

Moja Ojczyzna – olbrzymia w sercu

Nie ma już ścieżek, którymi biegaliśmy w dzieciństwie. Nie ma wielu domów, które każdego dnia widywałam, nie ma ludzi, którzy koło nich się krzątali. Tak wielu rzeczy nie ma, ale jest tęsknota - tęsknota za domem. Nie ma bliskich, którzy mieli żyć wiecznie i nie ma przyjaciół, bo odeszli, albo się rozproszyli. Tak wiele nie ma, ale jest miłość - miłość do Ojczyzny,

Można być w najpiękniejszym miejscu na świecie, ale gdy usłyszysz się „Polska”, to łza się w oku kręci. Taka jest miłość do kawałeczka ziemi, jakby człowiek był z nią zsyty. Moja Ojczyzna to mama, tato, to dom i całe życie. Każda chwila dobra i zła, szkoła, śnieżne zasy i Majówki. Polska. Nie-

wielka, ale waleczna. Matka bohaterów i ziemia męczenników. Jedyna taka z przydrożnymi kapliczkami i bielą Bożego Ciała.

Lubię bzy i uwielbiam piwonie. Kocham zapach wiosny i głosy lata. Szelest liści jesienią i skrzypiący mróz. Na tej ziemi się urodziłam, dla niej pracuję i ona kiedyś mnie pogrzebie. Małeńka we wszechświecie i olbrzymia w sercu. Ojczyzna, która wiele daje a niewiele oczekuje. Wystarczy miłość i szacunek do historii, do symboli narodowych, do tradycji i dla siebie nawzajem. Jestem Polką zawsze i wszędzie. **Jola**

BOŻA EKONOMIA

Kiedyś ktoś powiedział, że jak znajdziemy się w niebie, ogarnie nas wielkie zdumienie, spotykając w nim ludzi, których się nie spodziewaliśmy tam zastać, jak również nie znajdując w nim osób, które według nas na pewno miały tam trafić. Boska ekonomia różni się zasadniczo od tej ludzkiej. Moja przyjaciółka opowiadała mi kiedyś prawie ze łzami w oczach, jak ktoś powiedział o jej sąsiadce, że to taka zwykła kobieta, która nic nie osiągnęła w życiu, której życie wręcz przeleciało przez palce. A przecież, dla niej ta sąsiadka, to wręcz święta. Prawda, że cicha, nigdzie się nie wyróżnia, ale zawsze była chętna do pomocy. Pomagała jej, gdy zachorowała mama, gdy ojciec złamał nogę, pomagała i pomaga nadal przy jej dzieciach, a dodatkowo opiekuje się schorowaną osobą mieszkającą piętro niżej. Zawsze pomocna, zawsze na miejscu. Wokół nas jest wiele osób, które na pierwszy rzut oka są mniej niż przeciętne. Łatwo zlekceważyć je i pominąć. Zauważamy za to tych, którzy potrafią się sprzedać. I łatwo oceniamy, niestety przez własny przyzmat. Oceniając ludzi popełniamy błędy, które mogą mieć kolosalne konsekwencje. Dzięki naszym słowom ktoś może zostać wykluczony z danej społeczności, zepchnięty na margines lub ośmieszony. Trzeba pamiętać, że oceniamy zawsze subiektywnie w oparciu o swoje emocje i doświadczenia. Kiedyś, gdy już osiągniemy życie wieczne zdziwimy się widząc, że ten czy tamten, który nie zawsze postępował właściwie, miał lepszą relację z Bogiem niż wskazywałoby na to jego zachowanie. Bóg, który zna nas od zawsze, dostrzega nasze serce. Dostrzega nasze intencje i dostrzega niestety nasze wady, nawet te, do których wstydzimy się przyznać sami przed sobą. Dlatego nie warto oceniać, bo do końca nie wiadomo, jak my sami wypadamy w ocenie innych. **Teresa**

WŁAŚCIWE ODCZYTYWANIE BIBLII I JEJ WPŁYW NA CZŁOWIEKA /cz.4/

4. Biblia księgą także dla małych dzieci

Pismo św. leży u podstaw wychowania religijnego od samych początków, jako kryterium wiary i życia chrześcijańskiego. Od najmłodszych lat należy uczyć dzieci wiary, ufności, miłości ku Bogu. Jak najwcześniej

wprowadza się dzieci w tę prawdę, że chociaż Boga nie widzimy, to jednak jest On przy nas, towarzyszy nam we wszystkich drogach naszego życia. Tej prawdy Pismo św. uczy nas na niezliczonych przykładach. Można je śledzić na każdej jego stronie. Pismo św. jest niedościgłe, gdy chodzi o ukazywanie ambivalencji życia ludzkiego, tzn. jego jasnego i ciemnego oblicza, jego piękna i brzydoty, dobra i zła, łaski i grzechu. Właśnie takim go widzi i doświadcza dziecko w rodzinie, na ulicy, w telewizji – naznaczone cierpieniem, strachem, nędzą i śmiercią. Tylko Pismo św. ukazuje tę ciemną stronę życia w świetle wiary, budzi nadzieję i daje gwarancję zwycięstwa nad złem. Małe dzieci mogą zrozumieć opowiadania biblijne o Bogu, który jest blisko i daleko, który pomaga, dokonuje wielkich i zadziwiających czynów. Postacie biblijne uczą, jak należy uciekać się do Boga w cierpieniach i w smutku, jak należy Go prosić o pomoc, uwielbiać Go, dziękować Mu za wielkie i liczne dobrodziejstwa, czym jest wiara, a czym niewiara.

Właśnie na płaszczyźnie biblijnej dziecko może po raz pierwszy zetknąć się ze zjawiskiem transcendencji Boga – doświadczenia te dochodzą do głosu w życiu biblijnych postaci. *(cdn) ks. dr Marian Włosiński*

INTENCJE MSZY ŚW.

NIEDZIELA 05.05

7:00 1) + Stanisława Sanocka
10:00 1) + Stanisław Wróbel w 13 r. śm.
2) + Amelia Goleń – greg.
Poza parafią: + Eleonora Michalska – od Sióstr z Róży św. Moniki
11:30 1) Za Parafian
2) + Stanisław Gancarz
13:30 1) Dziękczynna w 60 rocz. I Komunii św. i bierzmowania, z prośbą o potrzebne łaski
16:30 1) ++ Stanisław, Stanisława Wójcik – z okazji imienin

PONIEDZIAŁEK 06.05

7:00 1) + Amelia Goleń – greg.
2) ++ Helena, Józef Skóra
18:00 1) ++ Jan Dubiel w 21 r. śm., Zofia Dubiel w 7 r. śm.
2) + Józef Uram
Poza parafią: + Eleonora Michalska – od Czesławy Bernackiej z rodziną

WTOREK 07.05

7:00 1) + Amelia Goleń – greg.
2) + Andrzej
18:00 1) + Stanisław Mazur
2) + Stanisława Dłuska – z okazji imienin
Poza parafią: + Eleonora Michalska – od sąsiadów Grasela

ŚRODA 08.05

7:00 1) + Amelia Goleń – greg.
2) + Maria Bolek – od Sióstr z Róży MB Opiekunki Rodzin
18:00 1) Za ofiarodawców
2) + Stanisław Nowak

Poza parafią: + Eleonora Michalska – od Marii i Roberta Bernackich z rodziny

CZWARTEK 09.05

7:00 1) + Amelia Goleń – greg.

2) + Sebastian Gawron – od rodziców i braci

18:00 1) + Władysław Polak

2) + Stanisław Gierut

Poza parafią: + Beata Lepucka – od rodziny Urbanik z Gąsówki

PIĄTEK 10.05

7:00 1) + Amelia Goleń – greg.

2) + Sebastian Gawron – od babci Stasi

18:00 1) ++ Stanisław i Czesława – od Janusza

2) ++ za zmarłych Braci z Róży MB Królowej Edwarda i Bogusława

Poza parafią: + Beata Lepucka – od rodziny Ryzowicz

SOBOTA 11.05

7:00 1) Dziękczynna w 18 urodziny Marty, z prośbą o Boże bł. i opiekę MBT

2) Dziękczynna w 19 rocz. ślubu Lidii i Radosława

18:00 1) + Amelia Goleń – greg.

2) + Franciszek – w dniu imienin

Poza parafią: + Beata Lepucka – od kuzynki Stanisławy i Mariana Myśliwicz

Głoszenia duszpasterskie

1. Dzisiaj przeżywamy Niedzielę Biblijną, która jest jednocześnie Narodowym Dniem Czytania Pisma Świętego. Przed Mszami o 6.45, 9.40 i 11.10 w naszym Sanktuarium są czytane fragmenty Pisma Św. W domu otworzymy Pismo Św. i w skupieniu, powadze odczytajmy otrzymany tekst.

2. Dzisiaj o 16.00 nabożeństwo majowe, we Wrocance o 14.30; po nabożeństwie zmiana tajemnic różańcowych. Nabożeństwo majowe codziennie o 18.00, we Wrocance o 16.30. Prosimy, aby dzieci szkolne uczestniczyły w nabożeństwie przynajmniej dwa razy w tygodniu.

3. W poniedziałek święto św. Apostołów Filipa i Jakuba.

4. W poniedziałek prosimy o rozebranie Grobu Pańskiego grupy, które go tak pięknie przygotowały. Bóg zapłać za Wasz trud.

5. W środę uroczystość św. Stanisława BM, Patrona Polski.

6. W środę o 16.30 w Sanktuarium spotkanie dzieci komunijnych, próba liturgiczna – obecność obowiązkowa.

7. W przyszłą niedzielę tzw. Dobrego Pasterza rozpoczyna się Tydzień Modlitw o powołania kapłańskie i zakonne. Odpust w Sobniowie.

8. O prowadzenie Różańca św. prosimy: o 9.30 Różę MB Gromnicznej, o 11.00 Różę MB Królowej.

9. Spotkania duszpasterskie: w poniedziałek o 17.00 LSO; w piątek KSM, Oaza; w sobotę schola.

10. Dziękujemy za sprzątanie świątyni gr. 1 i 2 z Roztok, za ofiarę na Sanktuarium.

W sobotę na g. 8:00 prosimy gr. 3 i 4 z Roztok. Msza św. za dobroczyńców w środę.

11. Zachęcamy do zakupu i czytania prasy katolickiej; za ławkami gazetka parafialna.

12. Bóg zapłać za ofiary składane na elewację naszego Sanktuarium – koszt ok. 150 tys. zł. Bóg zapłać za zrozumienie.

13. Dziękujemy Parafianom, Gościom za dar modlitwy w int. Ojczyzny. Bóg zapłać władzom gminy, sołtysom, jednostkom OSP, pracownikom GOK-u, młodzieży z naszych szkół, pocztom sztandarowym.

14. Bóg zapłać wszystkim za pracę w ogrodach sanktuarijnych, za czas ofiarowany dla kościoła.

15. Prosimy o porządky na cmentarzu; szlaban założony, aby nie niszczyć drogi dojazdowej; w najbliższym czasie będzie droga utwardzona na cmentarz i parking. Została założona kamera, aby wyeliminować bałaganiarzy, proszę liczyć się z karami.

16. Bierzmowani, którzy nie odebrali jeszcze indeksów, będą to mogli uczynić w środę na Mszy św. o godz. 18.00.

17. W tym tygodniu pożegnaliśmy śp. Andrzeja Chrzęszcza, śp. Amelię Chudy, śp. Marię Bolek, śp. Mariana Grzesika i śp. Tadeusza Sajdaka. *Wieczny odpoczynek ...*

ks. Proboszcz

BIERZMOWANIE (CZ. 3/3)

ADAPTACJE KTÓRYCH MOŻNA DOKONAĆ W OBRZĘDACH BIERZMOWANIA

16. Na podstawie Konstytucji o liturgii świętej (art. 63 b) do Konferencji Episkopatu należy przygotowanie w krajowych rytuałach rozdziału o bierzmowaniu odpowiadającego niniejszemu rozdziałowi Pontyfikału Rzymskiego i dostosowanego do potrzeb poszczególnych krajów. Po zbadaniu takiego rytuału przez Stolicę Apostolską można go będzie używać na terenach, dla których jest przeznaczony.

17. Konferencja Episkopatu, wzięwszy pod uwagę warunki miejscowe, charakter i tradycje różnych ludów, rozważy, czy byłoby właściwe:

a) adaptować formuły, w których odnawia się przyrzeczenia chrzcielne i wyznanie wiary, czy to idąc za tekstem zawartym w obrzędach chrztu, czy też zmieniając te formuły w ten sposób, aby lepiej odpowiadały sytuacji bierzmowanych;

b) wprowadzić inny sposób udzielania pokoju przez szafarza po namaszczeniu czy to każdemu z bierzmowanych, czy też wszystkim razem.

18. W poszczególnych wypadkach, uwzględniając sytuację bierzmowanych, szafarz może wprowadzić do obrzędów pewne pouczenia i odpowiednio zmienić już istniejące, np. nadając im formę rozmowy, zwłaszcza z dziećmi itd. Gdy na podstawie prawa powszechnego albo na podstawie specjalnego indultu Stolicy Apostolskiej bierzmowania udziela szafarz nadzwyczajny, wypada, aby w homilii wspomniał, że właściwym szafarzem tego sakramentu jest biskup, i wyjaśnił,

dlatego także kapłani otrzymują władzę bierzmowania na mocy prawa lub indultu Stolicy Apostolskiej.

PRZYGOTOWANIA

19. Do udzielania bierzmowania należy przygotować:

a) szaty potrzebne do odprawiania Mszy św. dla biskupa i kapłanów, którzy mu pomagają, jeżeli będą z nim koncelebrowali Mszę. Jeżeli Mszę odprawia inny kapłan, wypada, aby szafarz bierzmowania i kapłani, którzy razem z nim udzielają sakramentu, uczestniczyli w Mszy ubrani w szaty przepisane przy udzielaniu bierzmowania, to jest w alby i stuły; ponadto szafarz bierzmowania powinien włożyć kapek; takie same szaty należy włożyć, jeżeli bierzmowania udziela się poza Mszą;

b) krzesła dla biskupa i kapłanów, którzy mu pomagają;

c) naczynie (lub naczynia) ze świętym krzyżem;

d) Pontyfikał Rzymski albo Rytuał; e) gdy bierzmowania udziela się w czasie Mszy, wszystko, co jest potrzebne do odprawiania Mszy i do udzielenia Komunii pod obiema postaciami, jeżeli rozdaje się ją w ten sposób;

f) to, co jest potrzebne do umycia rąk po namaszczeniu bierzmowanych.

Komisja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski

OCHRZCZENI

03/05/2019

KLARA MARIA FABER

Szafarz: ks. Jerzy Szurek

MAXIMILIAN LECHWAR

Szafarz: ks. Jerzy Szurek

ZMARLI

ŚP. ANDRZEJ CHRZĄSZCZ

01/05/2019

ŚP. AMELIA CHUDY

02/05/2019

ŚP. TADEUSZ SAJDAK

04/05/2019

ŚP. MARIA BOLEK

04/05/2019

ŚP. MARIAN GRZESIK

04/05/2019

OKAŻ IM PANIE MIŁOSIERDZIE SVOJE

Wydawca:
Parafia pw. Narodzenia NMP
w Tarnowcu; Nakład: 230 egz.
Adres: Tarnowiec 38,
38-204 Tarnowiec,
Redaktor wydania:
ks. Grzegorz Wolan (gwolan@o2.pl)

Ofiara: 1,50 zł